

Οι καλλιεργημένοι άνθρωποι

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

[prosvasi_se_posimo_nero](#)

Οι καλλιεργημένοι άνθρωποι

Απόσπασμα από γράμμα του Αντόν Τσέχωφ προς τον αδερφό του Νικολάι.

«Οι καλλιεργημένοι άνθρωποι σέβονται την ανθρώπινη ατομικότητα και γι' αυτό είναι πάντοτε συγκαταβατικοί, γελαστοί, ευγενικοί, υποχρεωτικοί.

Δεν χαλούν τον κόσμο για το σφυρί ή για τη γομολάστιχα που χάθηκαν.

Δεν αγανακτούν για τους θορύβους ή το κρύο.

Δέχονται με καλοσύνη τα χωρατά και την παρουσία ξένων ανθρώπων στο σπιτικό τους.

Δεν συμπονούν μονάχα τους κατώτερους, τους αδύναμους και τις γάτες. Πονάει η ψυχή τους και για κείνο που δεν φαίνεται με γυμνό μάτι. Είναι ντόμπροι και φοβούνται το ψέμα σαν την φωτιά.

Δεν λένε ψέματα ακόμα και για τιποτένια πράγματα. Το ψέμα προσβάλλει εκείνους που το ακούνε και ταπεινώνει στα μάτια τους εκείνους που το λένε.

Δεν παίρνουν ποτέ πόζα, στον δρόμο είναι όπως και στο σπίτι τους, δεν ρίχνουν στάχτη στα μάτια του κατώτερού τους.

Δεν είναι φλύαροι και δεν αναγκάζουν τον άλλο να ακούει τις εκμυστηρεύσεις τους όταν δεν τους ρωτάει.

Δεν ταπεινώνονται για να κεντήσουν τη συμπόνια του διπλανού.

Δεν παίζουν με τις ευαίσθητες χορδές της ψυχής των άλλων για να κερδίζουν σαν αντάλλαγμα αναστεναγμούς και χάρδια.

Δεν λένε «εμένα κανείς δεν με καταλαβαίνει» ούτε “πουλήθηκα για πέντε δεκάρες”, γιατί αυτά δείχνουν πως αποζητάν τις φτηνές εντυπώσεις. Είναι πρόστυχα τερτίπια, ξεθωριασμένα, ψεύτικα.

Δεν είναι ματαιόδοξοι. Δεν τους απασχολούν τέτοια ψεύτικα διαμάντια όπως οι γνωριμίες με εξοχότητες.

Όταν κάνουν δουλειά που δεν αξίζει ένα καπίκι, δεν γυρίζουν με χαρτοφύλακα των εκατό ρουβλιών και δεν καμαρώνουν πως τάχα τους άφησαν να μπουν εκεί που δεν επιτρέπουν στους άλλους. Κι ο Κριλώφ ακόμα λέει πως το άδειο βαρέλι ακούγεται πιο πολύ από το γεμάτο.

Αν έχουν ταλέντο το σέβονται. Θυσιάζουν γι’ αυτό την ησυχία τους, τις γυναίκες, το κρασί, την κοσμική ματαιότητα. Είναι περήφανοι για την αξία τους και έχουν συνείδηση της αποστολής τους.

Αηδιάζουν από την ασχήμια και καλλιεργούν μέσα τους την ομορφιά. Δεν μπορούν να κοιμηθούν με τα ρούχα, δεν μπορούν να βλέπουν στον τοίχο κοριούς, να πατούν σε φτυσιές.

Δαμάζουν όσα μπορούν και εξευγενίζουν το ερωτικό ένστικτο. Δεν κατεβάζουν βότκα όπου βρεθούν.

Πίνουν μονάχα όταν είναι ελεύθεροι και τους δίνεται ευκαιρία. Γιατί τους χρειάζεται «γερό μυαλό σε γερό κορμί».

(29 Ιανουαρίου 1860-15 Ιουλίου 1904) ήταν Ρώσος συγγραφέας και γιατρός. Θεωρείται από τους κορυφαίους της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Μεγάλωσε δύσκολα, όμως παρ' όλα τα οικονομικά προβλήματα κατάφερε να σπουδάσει Ιατρική στη Μόσχα. Παράλληλα δημοσίευε κείμενά του σε περιοδικά και εφημερίδες. Ένα χρόνο πριν από την απόκτηση του πτυχίου του, εκδίδει το πρώτο του βιβλίο με τίτλο Παραμύθια της Μελπομένης. Ο Τσέχωφ ήταν ανθρωπιστής. Ως γιατρός βοηθούσε τους ανήμπορους σε κάθε ευκαιρία, πα' ρόλα τα προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε ο ίδιος εξαιτίας της φυματίωσης. Το 1898 ανέβηκε από το Θέατρο Τέχνης το έργο του Ο Γλάρος. Η τεράστια επιτυχία του έφερε την αναγνώριση στον συγγραφέα. Μερικά από τα πιο γνωστά του έργα είναι Ο θείος Βάνιας, Οι Τρεις Αδερφές, Ο Βυσσινόκηπος, Στο σούρουπο, Η στέπα, Η κυρία με το σκυλάκι κ.ά.

Πηγή: isagiastriados.com